

عنوان مقاله:

فرمالیسم در معماری و نسبت آن با مفهوم فرم

محل انتشار:

مجله صفا، دوره 29، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مونا بلوری بزاز - دانشجوی دکتری دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر، تهران

علیرضا مستغنی - دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر، تهران

خلاصه مقاله:

فرم از مهم ترین مفاهیم گفتمان امروزه معماری است. به علاوه، اندیشه و رویکردی با عنوان فرمالیسم هم در معماری هست که اساسا بر فرم اثر متمرکز است و به دیگر جنبه های معماری، مانند جنبه های عملکردی و سازه ای و اجتماعی، کم اعتناست. فرم مفهوم اصلی در تفکر فرمالیستی است، با این حال مدلول های بی شمار واژه فرم از یک سو، و فقدان تحقیقات منسجم درباره خاستگاه و ریشه های فلسفی و اندیشه فرمالیسم از سوی دیگر، مانع از فهم چپستی تفکر فرمالیسم در معماری و بخصوص نسبت آن با مفهوم فرم در معماری است. در این مقاله بعد از بررسی تفکر فرمالیسم در معماری، می کوشیم دریابیم که این تفکر با چه فهمی از فرم سروکار دارد، فرمالیسم را نه به مثابه رویکردی نزد معماران برای تصرف در جهان، بلکه به مثابه اندیشه ای نزد دانشوران و منتقدان و نظریه پردازان که در کار شناخت و نقد معماری بوده اند، بررسی می کنیم و با این قصد به منابع تاریخی و نظری و نقد معماری ای رجوع می کنیم، که در آن ها به موضوع فرمالیسم و فرم در معماری پرداخته اند. تفکر مبتنی بر فرمالیسم در معماری ریشه در جریان فرمالیسم هنری دارد و از نظریه ها و آموزه های آن غنی و آکنده شده و تاثیر بسزایی در اندیشه نظریه پردازان و منتقدان و اهل حرفه معماری داشته است. در این مقاله بین سه نوع فرمالیسم تمایز قائل می شویم: اول، فرمالیسم به مثابه اندیشه ای نزد دانشورانی که با رویکرد و نگاهی فرمالیستی به سخن گفتن در باب معماری و شناخت معماری پرداخته اند؛ دوم، فرمالیسم به مثابه شیوه ای در تحلیل آثار معماری؛ و سوم، فرمالیسم به مثابه شیوه ای در طراحی آثار معماری. تحقیق حاضر درباره فرمالیسم در حوزه معرفتی معماری است.

کلمات کلیدی:

فرم در معماری، فرمالیسم معماری، نقد فرمالیستی، نسبت فرم و فرمالیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1269480>

